IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165 Seite 78v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

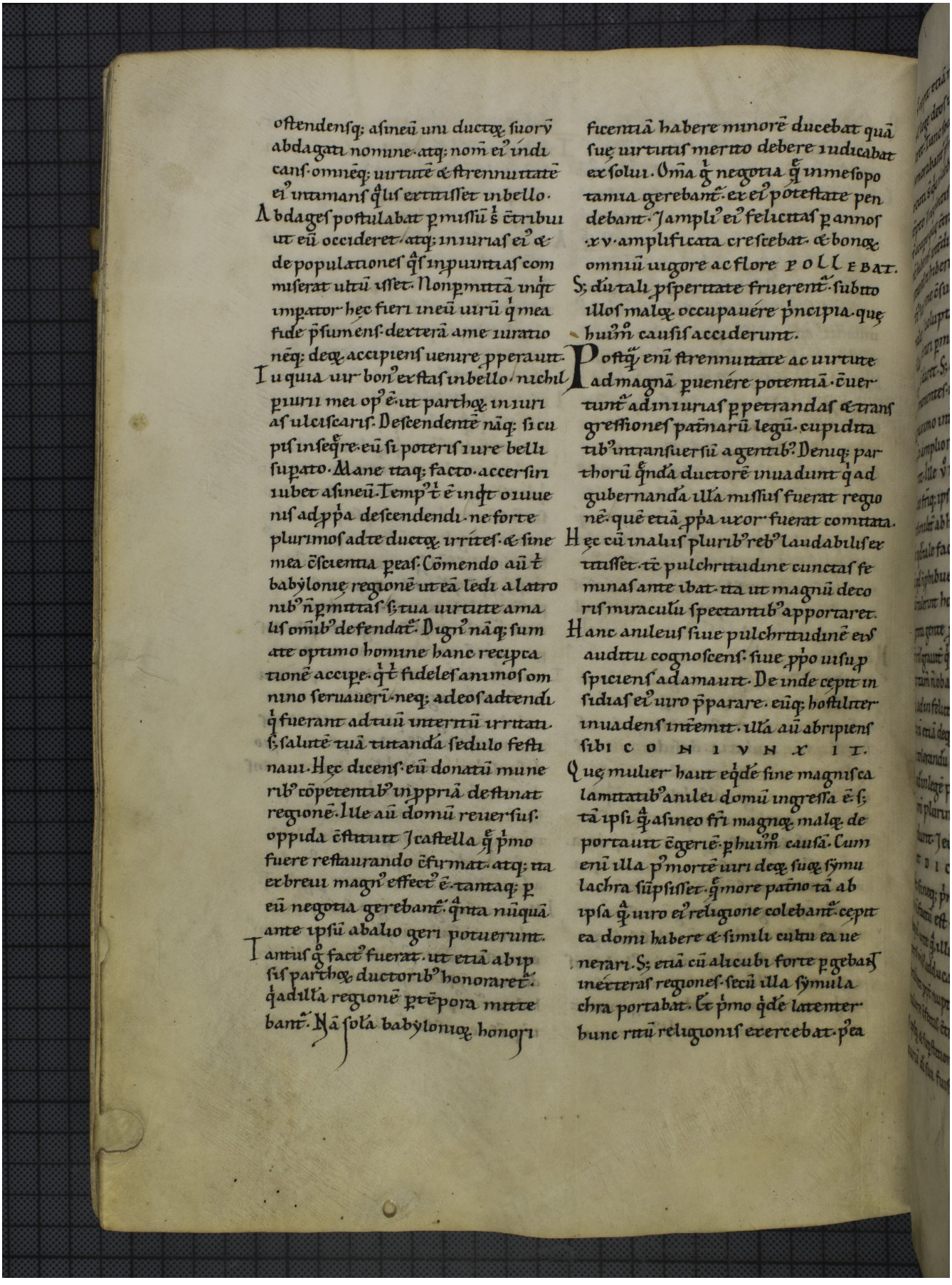

ostendensq; asineū uni ductoꝝ suorū
abdagati nomine. atq; nom̄ eius indi
cans. omnēq; uirtutē & strennuitatē
eius intimans qualis extitisset in bello.
Abdages postulabat p̄missū sibi c̄tribui
ut eū occideret. atq; iniurias eius &
de populationes quas in p̄uintias com
miserat ultū isset. Non p̄mittā inquit
imp̄ator hec fieri ineū uirū qui mea
fide p̄sumens. dexterā ame iuratio
nēq; deoꝝ accipiens uenire p̄perauit.
Iu quia uir bonus exstas in bello. nichil
p̄iurii mei opus ē. ut parthoꝝ iniuri
as ulciscaris. Descendentē nāq; si cu
pis insequere. eū si poteris iure belli
supato. Mane itaq; facto. accersiri
iubet asineū. Tempus tibi ē inquit oiuue
nis ad p̄pria descendendi. ne forte
plurimos ad te ductoꝝ irrites. & sine
mea c̄scientia p̄eas. Cōmendo aū tibi
babylonie regionē ut eā ledi a latro
nibus n̄ p̄mittas. sed tua uirtute ama
lis omnibus defendatur. Dignus nāq; sum
ate optimo homine hanc recipca
tionē accipe. qui tibi fideles animos om
nino seruauerī. neq; ad eos adtendi
qui fuerant ad tuū interitū irritati.
sed salutē tuā tutandā sedulo festi
naui. Hec dicens. eū donatū mune
ribus cōpetentibus in p̄priā destinat
regionē. Ille aū domū reuersus.
oppida c̄stituit. I castella que primo
fuere restaurando c̄firmat. atq; ita
ex breui magnus effectus ē. tantaq; p̄
eū negotia gerebantur. quanta nūquā
ante ipsū ab alio geri potuerunt.
Tantus quo factus fuerat. ut etiā ab ip
sis parthoꝝ ductoribus honoraretur.
qui ad illā regionē p̄tēpora mitte
bantur. Nā solā babyloniꝝ honori
ficentiā habere minorē ducebat quā
sue uirtutis merito debere iudicabat
ex solui. Omnia igitur negotia que in mesopo
tamia gerebantur. ex eius potestate pen
debant. I amplius eius felicitas p̄ annos
.xv. amplificata crescebat. & bonoꝝ
omniū uigore ac flore POLLEBAT.
Sed dū tali p̄speritate fruerentur. subito
illos maloꝝ occupauere p̄ncipia. que
huiusmodi causis acciderunt.
Postquam enī strennuitate ac uirtute
ad magnā p̄uenere potentiā. c̄uer
tuntur ad iniurias p̄petrandas & trans
gressiones patrnarū legū. cupidita
tibus intransuersū agentibus. Deniq; par
thorū quendā ductorē inuadunt qui ad
gubernandā illā missus fuerat regio
nē. quē etiā p̄pria uxor fuerat comitata.
Hec cū in aliis pluribus rebus laudabilis ex
titisset. tc̄ pulchritudine cunctas fe
minas ante ibat. ita ut magnū deco
ris miraculū spectantibus apportaret.
Hanc anileus siue pulchritudinē eius
auditu cognoscens. siue p̄pio uisu p̄
spiciens adamauit. De inde cepit in
sidias eius uiro p̄parare. eūq; hostiliter
inuadens intēmit. illā aū abripiens
sibi CONIVNXIT.
Que mulier haut equidē sine magnis ca
lamitatibus anilei domū ingressa ē. sed
tā ipsi quam asineo fr̄i magnoꝝ maloꝝ de
portauit c̄gerie. p̄ huiusmodi causā. Cum
enī illa post mortē uiri deoꝝ suoꝝ symu
lachra sūpsisset. que more patrno tā ab
ipsa quam uiro eius religione colebantur. cepit
ea domi habere & simili cultu ea ue
nerari. Sed etiā cū alicubi forte p̄gebant
in exteras regiones. secū illa symula
chra portabat. Et primo quidē latenter
hunc ritū religionis exercebat. p̄ea